

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága dr. Csordás István ügyvéd által képviselt felperesnek a Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal Idegenrendészeti Igazgatóság alperes ellen tartózkodási engedély tárgyú határozat felülvizsgálata iránt indított perben a Fővárosi Bíróság 2006. november 10-én kelt 18.K.30.255/2006/6. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 7. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 18.K.30.255/2006/6. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 16.500 (tizenhatezer-ötszáz) forint kereseti és 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A állampolgárságú felperes a 2004. február 6-án tanulmányi célú tartózkodási vízummal érkezett Magyarországra, amely 2004. december 31-ig volt érvényes. A felperes a tanulmányait az államilag akkreditált Főiskolán kezdte meg, azonban az első év elvégzése után más intézményben kívánta a tanulmányait folytatni. A magyar nyelv nem kellő ismeretének hiánya miatt másik felsőoktatási intézménybe történő jelentkezését megelőzően a Magánegyetemen vett részt a magyar nyelv oktatáson.

A felperes 2004. október 5-én tartózkodási engedély iránti kérelmet nyújtott be, a kérelmet a Belügyminisztérium Bevándorlás és Állampolgársági Hivatala Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatósága Engedélyügyi Főosztálya a 2004. október 24-én kelt 106-1-69461/3/04.T. számú határozatával elutasította, és kötelezte a felperest az ország elhagyására. Határozata indokolása szerint a külföldiek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2001. évi XXXIX. törvény (Idtv.) 13.§ (5) bekezdése értelmében felsőfokú

tanulmányokat folytató, valamint a szakmai továbbképzésben vagy szakmai gyakorlaton résztvevő külföldi (a továbbiakban: diák) számára hosszabbítható meg a kiadott tartózkodási engedélyt. Az Idtv. 17.§ (2) bekezdés c) pontja szerint a tartózkodási engedély kiadását meg kell tagadni, ha a külföldi tartózkodásának célja megváltozott vagy megghiúsult. A felperes által benyújtott kérelem alapján nem igazolt, hogy a felperes tanulmányi célból igényelt tartózkodási engedélyt, mert a felperes a kérelem benyújtásának időpontjában olyan iskolai tanulmány folytatását igazolta, amely iskola nem minősül felsőoktatási intézménynek, így a tanulmányi célú tartózkodási engedélykérelem célja nem igazolt, a tartózkodás célja megváltozott.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2004. december 14-én kelt 106-ij-20079/1/2004. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta azzal, hogy az ország elhagyásának határidejét módosította.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt azzal, hogy hallgatói jogviszonya nem szűnt meg, csupán az oktatási intézmény változott meg, ezért továbbra is a tanulmányi célú tartózkodási engedélye megadható. A peres eljárás során a felperes igazolást nyújtott be arról, hogy időközben 2006. február óta az államilag akkreditált felsőoktatási intézmény a Egyetem hallgatója.

Az elsőfokú bíróság az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. Álláspontja szerint a tartózkodási engedély kiadása akkor tagadható meg az Idtv. 17.§ (2) bekezdés c) pontja alapján, ha a külföldi tartózkodásának célja megváltozott vagy megghiúsult. A cél megváltozásának kell tekinteni az Idtv. végrehajtására kiadott 170/2001. (IX.26) Korm. rendelet (Vhr.) 21.§ (4) bekezdés c) pontja alapján a hallgatói jogviszony megszűnését. Tény, hogy a perbeli esetben a felperes hallgatói jogviszonya a Főiskolán megszűnt, a nyelvtanulás céljából választott Magányegyetem a felsőoktatásról szóló 1993. évi LXXX. törvény (Okt.tv.) 2.§ (1) bekezdése és 1. számú melléklete értelmében nem minősült felsőoktatási intézménynek, így az ott tanulás nem teszi lehetővé a tanulmányi célú tartózkodási engedély kiadását, ezért az alperes törvényes és megalapozott határozatot hozott, amikor a tartózkodási engedély kérelmet elutasította.

A határozat törvényességét vizsgáló és megállapító bíróság szerint azonban az alperes az eljárása során nem volt figyelemmel az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (Áe.) 2.§ (1) bekezdésében szabályozott humanizmus alapelvére. A peres eljárás során ugyanis a felperes igazolta, hogy 2006. februártól a Egyetem hallgatója, így a tanulmányi célú

tartózkodási engedély feltételeinek már megfelel. Mivel az alperes jogszabályszerű - azonban a bírósági eljárás idején már ténybeli alapját nélkülöző - döntésének helybenhagyása a felperesre aránytalanul súlyos következményekkel járna, ezért a humanizmus alapelvét érvényre juttatva az elsőfokú bíróság a keresetnek helyt adott és a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezése mellett új eljárás lefolytatását rendelte el.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését a kereset elutasítását, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Idtv. 17.§ (2) bekezdés c) pontját, az Áe. 2.§ (1) bekezdését, a Legfelsőbb Bíróság KK. 31. számú állásfoglalását, a Pp. 339.§ (1) bekezdését. Az elsőfokú bíróság törvénysértően, a jogszerűnek tekintett határozatot - jogszabálysértés megállapítása nélkül - hatályon kívül helyezte és a hatóságot egy általa alkalmazott alapelvre hivatkozott döntéssel új eljárásra kötelezte. Az elsőfokú bíróság az Áe. 2.§ (1) bekezdésében foglalt alapelvet törvénysértően értelmezve, a csak a peres eljárásban bekövetkezett újabb körülményre tekintettel helyezte hatályon kívül az egyébként törvényesnek minősített közigazgatási határozatot. Az elsőfokú bíróság csak a határozat hozataláig fennállt tényállás alapján dönthetett volna a határozat törvényességéről, nem vizsgálhatta volna azt a kérdést, hogy a per során felmerült újabb körülményeket hogyan kell értékelni. A humanizmus jogelvét az alperesnek a közigazgatási eljárás tartalma alatt kell betartani, újabb, később felmerülő körülményekre tekintettel ennek az alapelvnek a hiányára kérelmet, és döntést alapítani nem lehetett.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat megsértette, a döntés téves. A közigazgatási határozat felülvizsgálata során az elsőfokú bíróság hatásköre kizárólag annak vizsgálatára terjed ki, hogy a keresettel támadott közigazgatási határozat a keresetben foglalt okokból törvénysértő-e, a határozat meghozataláig fennállt tények alapján az alperes a jogszabályoknak megfelelő, törvényes határozatot hozott-e. A perbeli konkrét esetben a bíróság - a kereseti kérelem keretei között - csak azt vizsgálhatta volna, hogy a tartózkodási engedély kérelem elutasítására jogszerűen került-e sor arra figyelemmel, hogy a felperes által sem vitatottan egy felsőoktatási intézményben

a tanulmányait megszüntette és egy felsőoktatási intézménynek nem minősülő másik intézményben folytatta tanulmányait. A hallgatói jogviszony megszűnése és egy újabbnak, a kérelem benyújtásakor fennálló hiánya jogszerűen vezetett a tartózkodási engedély kérelem elutasítására.

Az elsőfokú bíróság az általa is jogszerűnek, törvényesnek tekintett határozatot a Pp. 339.§ (1) bekezdésével, a KK. 31. számú állásfoglalással ellentétesen helyezte hatályon kívül és kötelezte a hatóságot új eljárásra olyan körülményekre figyelemmel, amelyek csak a per során következett be és amelyek a határozat jogszerűségét nem érintette. Önmagában az a körülmény, hogy időközben a felperes felsőoktatási intézményben tanulmányait megkezdte, a keresettel támadott közigazgatási határozatra nem hat ki, ez esetelegesen egy újabb eljárás kezdeményezésére adhat alapot. Az elsőfokú bíróság tévedett ezért, amikor egy a határozat meghozatala után felmerült újabb körülményre tekintettel, azért mert a határozat végrehajtásának veszélye fenyegeti a felperest, a humanizmus alapelvét sértőnek tekintette azt az eljárást, amely eljárásban a jogszerű határozat meghozatalát elismerte.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat megsértette, ezért azt Pp. 275.§ (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a felperes alaptalan keresetét a Pp. 339. §(1) bekezdése alapján elutasította.

A felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján pervesztessége okán a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján a tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti és felülvizsgálati illeték viselésére.

Az alperesnek az elsőfokú eljárás során jogi képviselő hiányában felszámítható költsége nem merült fel, ezért arról rendelkezni nem kellett.

Budapest, 2007. október 24.

Dr. Kaszainé dr. Mezey Katalin sk. a tanács elnöke, Lénártné dr. Márton Gizella sk. előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró